

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 2/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Слађана Накић Момировић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Петковић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 294/2015 од 27.07.2016. године, дана 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача АА из

Образложење

Предлагач, АА је дана 30.06.2015. године поднела захтев за заштиту права на суђење у разумном року. У захтеву је навела да је у предмету Основног суда Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 910/14, повређено право на суђење у разумном року, с обзиром да је поступак ради утврђења права својине и повраћаја ствари започет 2010. године, а предлагач је онемогућена у коришћењу своје земље скоро 21 годину, те да се по том основу предлагачу досуди новчана накнада у износу од 200.000,00 динара.

Решењем Р4 п 62/15 од 23.07.2015. године, Виши суд у Смедереву се огласио стварно ненадлежним за поступање у поступку за заштиту права на суђење у разумном року предлагача, с тим да се по правноснажности решења предмет достави Апелационом суду у Београду као стварно надлежном суду.

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 г 294/2015 од 27.07.2016. године, одбијен је захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року, којим је тражено да суд утврди повреду права пред Основним судом у Великој Плани, Судска јединица Смедеревска Паланка у предмету П 910/14, наложи Основном суду у Великој Плани, Судска јединица Смедеревска Паланка окончање поступка у одређеном року и одреди примерену накнаду због повреде права у износу од 200.000,00 динара, као неоснован.

Против овог решења, предлагач је изјавио жалбу дана 25.03.2021. године, са предлогом да се решење преиначи и усвоји предлог предлагача, како је и тражено.

Одредбом члана 8а ст. 1 и 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 ... 101/13) прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року и тражити накнаду за повреду овог права. Према члану 8б ст. 1. истог Закона ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може одредити примерену накнаду за повреду права у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Из наведених законских одредби произилази да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може захтевати убрзање поступка, односно захтев се може поднети само у предметима који нису окончани.

Врховни касациони суд је на основу увида у Информациони систем САПС утврдио да је у овом случају парнични поступак правноснажно окончан дана 21.01.2021. године, пре подношења жалбе у поступку за заштиту права на суђење у разумном року.

Имајући у виду да је жалба у поступку за заштиту права на суђење у разумном року поднета 25.03.2021. године, после правноснажног окончања поступка и достављање одлуке предлагачу, по оцени Врховног касационог суда, жалба је недозвољена јер је сврха захтева убрзање поступка.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку у вези члана 294. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11).

С у д и ј а
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић